

...Так виникає нація героїв. Так постає з населення народ.

Ліна Костенко

Білоцерківська міськрайонна газета

Громадська ДУМКА

Виходить з 30 серпня 1990 р. № 23 (14435), 5 ЧЕРВНЯ 2026 р. Роздрібна ціна 10 грн. 00 коп.

Перший конкурс юних піаністів імені Рози Чацької – початок доброї мистецької історії

22 травня в Білій Церкві відбувся Відкритий двотуровий учнівський та студентський конкурс піаністів ім. Єлизавети Рози Чацької, в якому взяли участь 26 конкурсантів. Це виконавці віком від 10 до 21 року, учні фортепіанних відділів мистецьких шкіл, студенти фахових музичних та мистецьких коледжів, музичних академій та університетів з Білої Церкви, Києва, Ірпеня, Вишневого, Гостомеля, Глевахи. Про подію написали колеги з пресслужби міської ради.

Організаторами чудового культурного заходу виступили виконавчий комітет Білоцерківської міської ради, Посольство республіки Польща в Києві. Генеральним спонсором стала громадська організація «Важливі дії».

На конкурсі були присутні консули Республіки Польща Павел Овад та Анна Баб'як-Овад. Під час відкриття дійства пан Павел Овад подякував усім захисникам та захисницям України за можливість проводити цей захід. Також зауважив, що конкурс відбувається в особливому місці – у приміщенні колишнього Зимового палацу, де 1876 року народилася Єлизавета Роза Чацька, черниця, добродійниця, засновниця Товариства опіки над сліпими в Лясах. Нині це пам'ятка архітектури національного значення, в якій розташована Білоцерківська школа мистецтв № 1 імені Юрія Павленка. Відтак подія стане частиною культурної спадщини України й Польщі та зробить свій внесок у розвиток молодих піаністів. Консул також подякував за участь у заході польському піаністу Станіславу Лопушинському, який виступив головою журі конкурсу. Директору школи мистецтв Лесі Крижешевській вручив символічний подарунок – комплект нотних зошитів та дидактичні матеріали.

Начальник управління культури і туризму БМР Юлія Ковальська у своєму вітальному слові зазначила, що конкурс – це не просто мистецькі змагання, а дійсно важливий крок у зміцненні культурного діалогу між Польщею та Україною. А Леся Крижешевська подякувала всім, хто підтримав та реалізовує цю ініціативу. Вона підкреслила: «Цим заходом ми увічнюємо пам'ять Рози Чацької – видатної особистості, відомої своїми благодійними справами, в цих стінах її завжди пам'ятимуть».

Під час конкурсу виступили солісти-піаністи у чотирьох вікових категоріях: 10–12 років, 13–15 років, 16–18 років та 19–21 рік. Фортепіанні ансамблі демонстрували свою майстерність у двох вікових категоріях: I категорія – з 10 до 14 років, II – від 15 років.

Програма виступів учасників складалася з двох різнохарактерних творів: один – українського, другий – польського композитора. Виступи учасників оцінювало професійне журі на чолі зі Станіславом Лопушинським – клавесиністом і піаністом, лауреатом численних

конкурсів, громадським діячем, учасником гуманітарних місій. До речі, в день відкриття конкурсу відбувся концерт польського піаніста, який подарував присутнім атмосферу високого мистецтва та натхнення.

Церемонія нагородження переможців конкурсу відбулася 23 травня в Будинку органної та камерної музики. Під час неї секретар Білоцерківської міської ради Володимир Вовкотруб сказав, що Біла Церква стала осередком культури протягом цих днів, адже конкурс зібрав найкращих людей, які мали показати свої професійні здобутки. Також висловив вдячність консулу Республіки Польща в Києві Павелу Оваду, відмітивши, що він є другом і партнером Білої Церкви: «Україна і Польща мають досить схожі традиції в культурі. Тому таке культурне партнерство об'єднує людей. Цей конкурс – гарна культурна традиція, яку ми і надалі будемо підтримувати та розвивати в нашій громаді».

Володимир Вовкотруб вручив подяки Білоцерківської міської ради та її виконавчого комітету всім членам журі – за відкритість і доброзичливість, творче і професійне ставлення до роботи в складі журі учнівського та студентського конкурсу піаністів імені Рози Чацької.

Гран-Прі учнівського та студентського конкурсу піаністів імені Рози Чацької здобув Олександр Воропай, вихованець Білоцерківської школи мистецтв № 1 імені Юрія Павленка (вікова категорія 16–18 років), викладач – Ольга Єсипенко.

Відзначені дипломами учасники, які вибороти I, II й III місця. Особливо дипломи були вручені за найкраще виконання творів українського та польського композиторів.

Подяки від управління культури і туризму Білоцерківської міської ради за педагогічну майстерність та вагомий особистий внесок у високопрофесійну підготовку учасників конкурсу були вручені їхнім викладачам-наставникам.

Проведення такого творчого форуму стало важливою подією для культурного життя Білої Церкви та ще одним кроком до зміцнення українсько-польської співпраці у сфері мистецтва. Конкурс імені Єлизавети Рози Чацької не тільки відкрив нові юні таланти, а й об'єднав учасників та гостей навколо спільних цінностей – культури, духовності, взаємопідтримки та дружби між народами.

Подяки батькам воїнів та громаді

Секретар Білоцерківської міської ради Володимир Вовкотруб вручив подяки родинам військовослужбовців, які виховали справжніх воїнів, котрі чесно та сумлінно виконують свій військовий обов'язок із захисту суверенітету й територіальної цілісності України. Подяки оголошено на підставі листів від військових частин, де нині проходять службу наші Захисники.

Подяки були вручені родині **Олександра Вікторовича Мухіна** – її отримали батько Віктор Миколайович та мати Надія Анатоліївна, й родині **Олексія Дмитровича Коваленка** – нагороду отримала мати Наталія Олександрівна.

«Висловлюємо Вам щире вдячність та кажемо велике «ДЯКУЄМО» за війна, який чесно та сумлінно виконує свій військовий обов'язок. Він – справжній патріот, свідомий громадянин та захисник рідної землі. Своєю не легкою службою, хоробрістю та мужністю він гідно приносить славу поколінню захисників нашої Батьківщини та підтримує авторитет Збройних сил України. Бажаємо Вам міцного здоров'я, родинного затишку благополуччя та Божого благословення!» – йдеться в подяках.

Також на адресу міської ради надійшла низка подяк від командирів військових частин за підтримку війська. За допомогу Силам Оборони України депутатському корпусу, виконавчому комітету та всім платникам податків дякують воїни 72-ї окремої механізованої бригади імені Чорних Запорозжців.

Місто отримало й подяку від батальйону «Шквал» за підписом командира військової частини А 1619 підполковника Романа Парадні: «Висловлюємо глибоку вдячність за ваш внесок у боротьбу з російською ордою. Наша перемога кується не лише на фронті, а й у кожному донаті, кожній дії, спрямованій на підтримку захисників та захисниць нашого батальйону. Завдяки таким людям, як ви, наша армія сильніша, наша країна незламна, а наша перемога – ближча».

Міській раді була передана подяка і від полковника Володимира Русінова, командира 26 окремої артилерійської бригади імені

Ще тринадцять захисників стали почесними громадянами посмертно

З метою вшанування пам'яті земляків, які загинули в боротьбі за незалежність, суверенітет і територіальну цілісність України, міська рада ухвалила рішення про присвоєння звання «Почесний громадянин Білоцерківської міської територіальної громади» (посмертно):

АРХИПЕНКУ ОЛЕКСАНДРУ ВАСИЛЬОВИЧУ
КАРЦЕВУ СЕРГІЮ ВАЛЕРІЙОВИЧУ
КОНТУШУ ДМИТРУ СЕРГІЙОВИЧУ
МЕРНУМУ КОСТЯНТИНУ МИКОЛАЙОВИЧУ
МИЗИНУ ОЛЕКСАНДРУ ЄВГЕНІЙОВИЧУ
ОЛЕКСІЕНКУ ЛЕОНІДУ МИХАЙЛОВИЧУ
РЕЗНІКУ ПАВЛУ ФЕДОРОВИЧУ
РОЙКУ ВІТАЛІЮ ВІКТОРОВИЧУ
САХАНДІ ДЕНИСУ ЮРІЙОВИЧУ
СЛЮСЯРУ ОЛЕКСАНДРУ МИХАЙЛОВИЧУ
ТАТАРЧУКУ МИХАЙЛУ ВОЛОДИМИРОВИЧУ
ЧИКАЛЮКУ АНТОНУ ВАЛЕРІЙОВИЧУ
ШИРМІ ПЕТРУ ВАСИЛЬОВИЧУ.

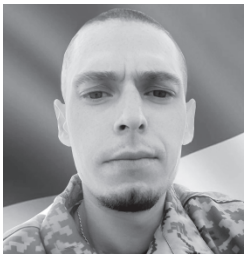
ВІЧНА СЛАВА Й ШАНА ГЕРОЯМ,
ЯКІ ВІДДАЛИ ЖИТТЯ ЗА УКРАЇНУ.

За інф. bc.rada.gov.ua

Не вернулися з бою

Страшні звістки про вбитих москвою наших земляків на розв'язаній нею війні із жорстокою незмінністю приходять у домівки білоцерківців. Ми знаємо, що українські воїни косять окупантів, як бур'ян. Але то їхня плата за намір знищити суверенну державу. Наші ж захисники натомість віддають своє життя за право Батьківщини бути, чим заслуговують на високе звання Героїв. Хтось із них повернувся додому після довгих місяців нестерпного очікування рідних. Хтось пішов у небесний стрій зовсім недавно. Війна триває...

Білоцерківець **Олександр Сергійович ЦІЛЬЦЬКИЙ** (1992 року народження), який був старшим майстром відділення регламенту та ремонту агрегатів ремонтно-відновлювального батальйону однієї з військових частин, загинув 9 листопада 2024 року під час виконання бойового завдання поблизу села Григорівки Покровського району Донецької області.

Наш земляк **Олександр Володимирович ВІНІЧЕНКО**, 43-річний кулеметник механізованого батальйону військової частини А 4638, поліг у бою в районі Карлівки Краматорського району на Донеччині 4 вересня 2025 року.

Житель Білої Церкви **Олег Борисович ТКАЧЕНКО**, стрілець-санітар механізованого батальйону в/ч А 4935, загинув 5 серпня 2024 року, виконуючи бойове завдання поблизу Торецька, що в Бахмутському районі Донецької області, не доживши до свого 48-ліття трохи більше десяти днів.

Старший солдат **Максим Васильович КУЦМИДА**, оператор безпілотних літальних апаратів 2 батальйону 114 бригади ТрО, загинув 30 жовтня 2025 року під час виконання бойового завдання в районі Рідкодуба Куп'янського району на Харківщині. Йому було тільки 33 роки.

Нинішнього 25 травня рашисти відібрали життя **Максима Володимировича СИНЯВСЬКОГО**, 30-річного головного сержанта механізованого батальйону військової частини А 1815, який виконував бойове завдання.

НАШІ ПОЛЕГЛІ ВОЇНИ БУЛИ ВІРНИМИ СВОЄМУ НАРОДОВІ, ДО ОСТАНЬОГО ПОДИХУ ЗАХИЩАЮЧИ УКРАЇНУ, КОЖНОГО З НАС. ПАМ'ЯТАЙМО ЦЕ, ДОКИ БУДЕМО ЖИТИ.

Кожен наш герой, який віддав життя за волю України, заслуговує на вічну шану та пам'ять. Відтепер мешканці та гості Білоцерківської громади можуть ближче познайомитися з історіями тих, хто тримав над нами небо, боронив наш спокій та нашу землю.

Пам'ять, що говорить через технології

Завдяки підтримці Міжнародної організації з міграції в Україні (МОМ) в рамках проекту «Сприяння соціальної згуртованості та реінтеграції ветеранів в Україні за допомогою науково обґрунтованих заходів і можливостей на місцевому рівні» Білоцерківська громада отримала сучасний сенсорний інтерактивний термінал меморіального інтерактивного комплексу «Книга пам'яті» Платан 65" для вуличного використання (зі спеціалізованим програмним забезпеченням Інфотач).

Спільними зусиллями розробників та спеціалістів міської ради до терміналу було інтегровано «Платформу пам'яті полеглих Героїв Білоцерківської міської територіальної громади». Це електронна база життєписів та історій загиблих захисників України. Сьогодні на ній доступно 200 таких історій.

Термінал адаптований для забезпечення доступності:

Інклюзивність: можливість гнучкого скролінгу дозволяє людям на кріслах колісних повноцінно користуватися функціоналом платформи, підлаштовуючи елементи інтерфейсу під власні потреби.

Доступність

звук: обладнаний комунікаційною системою для людей з вадами слуху.

Тепер кожен може підійти до терміналу, щоб знайти інформацію про своїх рідних, близьких, знайомих чи побратимів.

Якщо у вас немає можливості відвідати термінал особисто, переглянути Платформу можна у будь-який момент за посиланням: <https://memorial.bc-rada.gov.ua/>.

Додати нову історію або повідомити про неточність на існуючій можна шляхом заповнення спеціальної форми: <https://forms.gle/nRsbMwFpfiz6Gxmm7>.

За інф. bc-rada.gov.ua

ПІД ЧАС ОСТАНЬОГО ОБМІНУ з полону повернувся захисник «Азовсталі», родина якого проживає в Білій Церкві. Це довгоочікувана й щаслива подія для його рідних, друзів та всіх, хто підтримував родину протягом непростого часу очікування.

Ще одна радісна подія пов'язана з дружиною воїна – Оленою, яка нещодавно разом із подругою відкрила власну кав'ярню «Квітка Кава».

На своїй сторінці у фейсбукі учасниця спільноти родин захисників «Азовсталі» Леся Крижешевська так розповіла про цю подію: «Днями представники об'єднання родин військовополонених та зниклих безвісти завітали до кав'ярні, щоб привітати її власниць з відкриттям омріяної справи. Біля кав'ярні відбулася традиційна акція «Не мовчи! Полон вбиває», покликана нагадати суспільству про тих, хто досі перебуває у ворожому полоні.

Приємно, що «Квітка Кава» має систему лояльності для військовослужбовців – це один прояв підтримки наших захисників.

Щиро радіємо за Оленку! Вітаємо з поверненням чоловіка з полону! Нехай попереду буде багато щасливих днів, родинного тепла, миру та процвітання».

Він повернувся додому. Доля Андрія Мельника

25 травня 2026 року останки лідера ОУН, полковника армії Української Народної Республіки Андрія Мельника та його дружини Софії Федак-Мельник перепоховали на Національному військовому меморіальному кладовищі.

До України з Люксембургу повернувся політичний і військовий діяч, про якого українці знають напрочуд мало. А якщо й знають, то через протистояння зі Степаном Бандерою. В 1940 році в Організації українських націоналістів стався розкол, після якого постали дві фракції – бандерівці й мельниківці, ОУН (б) й ОУН (м). От тільки про Бандеру співають пісні, на честь його дня народження влаштовують урочисту ходу, він герой мемів і причина смертельного переляку ворогів, а про Андрія Мельника згадують не так часто. Чому?

Ресурс LB.ua вирішив розібратися в цьому і запросив до розмови трьох спікерів. І з'ясував: заочна дискусія між бандерівцями й мельниківцями триває досі. Далі – пряма мова кожного експерта: кандидата історичних наук, автора книг про Степана Бандеру Миколи Посівнич; теперішнього голови ОУН й автора монографії «Андрій Мельник» Богдана Червака; колишнього голови Інституту національної пам'яті, історика Володимира В'ятровича.

● Роки до розколу

Андрій Мельник народився 12 грудня 1890 року в селі Воля Якубова Дрогобицького повіту на Львівщині, яка тоді була під владою Австро-Угорщини.

Мельник навчався в народній школі, згодом у гімназії в Стрию. Закінчив Високу школу земельної управи у Відні. У 1914 році добровольцем вступив до лав Легіону Українських Січових Стрільців (УСС). А Січові Стрільці – це, нагадаймо, українське військове формування в складі австро-угорської армії. УСС брали участь у Першій світовій, де поручика Андрія Мельника нагородили медалями за хоробрість, а також шаблею, яку йому вручив ерцгерцог Карл – майбутній імператор Австро-Угорщини Карл І.

Далі були російський полон і втеча з нього. У полоні Мельник познайомився зі старшиною австрійської армії Євгеном Коновальцем. Вони стануть свояками, одружившись з доньками адвоката і філантропа Степана Федака. Коновалець візьме старшу сестру Ольгу, а Мельник укладе шлюб із Софією. Але це буде вже у 1920-ті.

● «Заручник власного досвіду»

«У нашій історії ви навряд чи знайдете ще одну таку постать, яка впродовж 50 років була в авангарді національно-визвольних змагань, – зазначає Богдан Червак.

– Мельник брав активну участь у подіях української революції 1917 року. Був одним з будівничих Української Народної Республіки, а потім зі зброєю в руках захищав незалежність своєї країни. Після того, як Українська Народна Республіка не відбулася, виїхав за кордон і долучився до підпільної боротьби за незалежність України».

Натомість Микола Посівнич зазначає: «Мельник був дуже обережним, він політику більш стратегічну. Мав свої погляди на розвиток організації. При цьому людей з оточення Мельника соратники Бандери іронічно називали салюновими революціонерами, тому що вони сиділи по «салюнах», тобто ресторанах Європи, і фактично не розуміли потреб крайової боротьби. З досвідом Першої світової війни вони не могли ефективно діяти в нових умовах».

«Звичайно, що відрив Мельника від українського визвольного руху в Україні так чи інакше зміщував його оптику в інший бік. Тобто він, напевно, не відчував розвитку організації настільки тонко, як ті, хто був безпосередньо тут, у вирі боротьби. Плюс треба розуміти, що він, представник старшого покоління, бачив новий етап боротьби крізь призму попереднього етапу. Тобто став заручником власного досвіду», – резюмує Володимир В'ятрович.

Однак про який досвід йдеться? Мельник сподівався заручитися підтримкою Німеччини для повалення більшовицького режиму. Але «Німеччина в роки Другої світової війни, зацікавлена в переділі світу, вже не бачила в цій картині світу Україну як незалежну державу».

Під час Другої світової війни Андрій Мельник був у концтаборі Заксенгаузен (там сидів і Бандера). «У 1944 році його випустили, оскільки німці вважали, що ситуація на фронті настільки погана, що треба залучати українські сили для боротьби з більшовиками. На переговорах з німцями Мельник поставив дуже чітку і конкретну вимогу – що вони визнають Україну як незалежну державу, перепросять за всі злочини тощо. Звичайно, Німеччина не прийняла цих вимог, тому ніякої домовленості про співпрацю не було», – пояснює Червак.

● Фатальний 1940-й

У 1940 році конфлікт між Бандерою та Мельником відчутно загострився. У чому вони не сходилися? Зокрема в питанні революції. Бандера наполягав, що слід готуватися до повстання на тих землях, які опинилися під радянським контролем. А Мельник сказав «ні», не бажаючи ризикувати людьми.

«Це був конфлікт двох стратегій. Ідеї, методи, стиль діяльності і в Мельника, і в Бандери були досить подібні, бо вони розвивалися в одному середовищі та пройшли фактично одну школу. Тільки Бандера мав візію більш радикальну та революційну, хотів робити своє тут і зараз. А Мельник, маючи свій життєвий досвід, обстоював поміркований та еволюційний метод», – зауважує Посівнич.

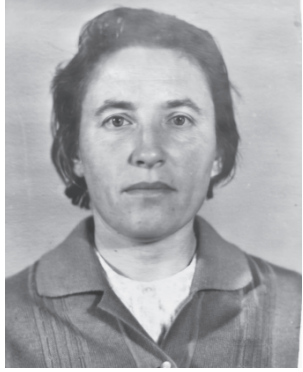
● Останні акорди

Після 1945-го контакти між ОУН(м) та ОУН(б) тривали. У 1947 році Андрія Мельника обрали довічним головою Проводу українських націоналістів та ОУН. Від цього року і до 1959-го, коли Бандеру вбив агент КДБ СРСР Богдан Сташинський, обидва діячі зустрічалися й листувалися. Вони не стали ані ворогами, ані навіть настільки непримиренними опонентами, що це могло завдати спілкуванню між ними.

...Коли 15 жовтня 1959 року Сташинський убив Бандеру, Мельник щиро співчував цій втраті, засвідчує Микола Посівнич. Сам Мельник помер 1 листопада 1964 року в німецькому Кельні й був похований у Люксембурзі, де прожив останні 18 років життя.

Останки Мельника і його дружини були ексгумовані в Люксембурзі 19 травня. 21-го їх доставили в Україну, а 25 травня перепоховали на Національному військовому меморіальному кладовищі.

Наталія ЛЕБІДЬ, журналістка

Світлій пам'яті

Як же нам без тебе бути
І наступний час прожити?
Хто так ніжно нас обніме
Та напругу з серця зніме?..

Такими словами ми згадуємо
нашу невтомну, безкорисливу,
турботливу, задушевну дружину,
матір, бабусю, прабабусю, сусідку
і взагалі добру людину

НІНУ ТРОХИМІВНУ ВАСИЛЕНКО.

Вона недавно пішла в інший світ після 84 років нелегкого, тернистого, часто несправедливого й парадоксального життєвого шляху.

Народилася Ніна Трохимівна у с. Красносілка на Кіровоградщині. З шкільних класів пізнала ціну й важкість сільської праці. 4 роки була старшою піонервожатою місцевої школи, її любили та поважали учні, вчителі, колгоспники. Більше 10 років займала посади інспектора ЗАГСу й паспортиста Кобеляцької (Полтавщина) міліції, 22 роки – коменданта-паспортиста заводу радіокаміки в нашому місті. Загальний трудовий стаж становив 42 роки.

Ніна Трохимівна була гарною господинею, постійно піклувалася про сім'ю та рідних. Скажімо, не було жодного дня, щоб вона відправила (у свій час) чоловіка на роботу і дітей в школу без скромного сніданку. Допомогала своїм нащадкам, хазяйнувала на дачах, була доброзичливою. А ще постійно читала «Громадську думку», цікавилася життям нашої громади, області, країни, зарубіжжя. На жаль, не діждалася нашої перемоги.

НЕХАЙ СВІТЛА, НЕЗГАСНА ПАМ'ЯТЬ
ПРО НІНУ ТРОХИМІВНУ, ТРУДІВНИЦЮ, НАПОЛЕГЛИВУ
Й ПОРЯДНУ ЖІНКУ, ГАРНУ СУСІДКУ
НАДОВГО ЗБЕРЕЖЕТЬСЯ В НАШИХ СЕРЦЯХ,
А ДУША ЗНАЙДЕ СПОКІЙ В ЦАРСТВІ НЕБЕСНОМУ...

Чоловік, дочка, син, зять, родичі, сусіди, близькі

Дієва молодь – гордість громади

Щороку в місті присуджують премію за внесок молоді у розвиток місцевого самоврядування. Вона була започаткована 2008-го і має на меті сприяти соціальній активності молодих земляків, широкому залученню їх до суспільного життя й подальшого розвитку місцевого самоврядування, підвищенню ролі в громадському житті Білоцерківської міської територіальної громади, для морального й матеріального заохочення кращих представників молоді за значний внесок у вирішення соціально значимих для громади питань. Нещодавно відбулося урочисте вручення премії за 2025 рік, повідомляють офіційні джерела.

Відповідно до рішення Білоцерківської міської ради, лауреатами відзнаки стали: **Ярослав Катаєв** – студент 1 курсу магістратури соціально-гуманітарного факультету за спеціальністю «Право» Білоцерківського національного аграрного університету – за внесок у розвиток місце-

вого та студентського самоврядування, волонтерську діяльність, ініціювання та участь у реалізації соціально значимих проектів. Ярослав – лідер, який створює умови для всебічного розвитку молодіжного руху на місцевому, регіональному та всеукраїнському рівнях. На посаді заступника голови Молодіжної ради при Міністерстві освіти і науки України забезпечує системне представництво інтересів молоді від громади.

Наталія Лановська – педагог-організатор Об'єднання клубів за місцем проживання «Дивосвіт» – за внесок у розвиток місцевого самоврядування, реалізацію державної молодіжної політики в місцевій громаді, становлення роботи Молодіжного центру міста як осередку комунікації молоді між собою та з владою. Наталія долучилася до реалізації Всеукраїнського проекту «Соціальні дії молоді та влади», співорганізовує молодіжні обміни між Білою Церквою, Брауншвайгом та Ольштеном, розширює міжнародні контакти, сприяючи інтеграції громади в європейський молодіжний простір.

Тож вітаємо переможців та бажаємо їм нових досягнень, натхнення й подальших успіхів у розвитку громади та реалізації важливих молодіжних ініціатив!

Гарна традиція

Вже багато років у нашій громаді відбувається традиційне свято для випускників 11 класів, якими опікується служба у справах дітей, та вручення стипендій міського голови талановитим дітям, учням мистецьких шкіл, повідомляють офіційні джерела.

Звертаючись до учасників цього-річного дійства, секретар Білоцерківської міської ради Володимир Вовкотруб зокрема зауважив: «Попри виклики, які створює війна, ми передбачаємо в нашому бюджеті кошти для стипендій для кращих учнів громади. Це наша традиція. Я особисто вважаю, що діти Білоцерківської громади – найкращі та найталановитіші на Київщині та у всій країні. Ваш приклад є стимулом для інших. Тим, хто нині одержує стипендію, бажаю гідно тримати досягнуту планку на належному рівні».

Тож стипендії були вручені 6 випускникам 11 класів, якими опікує-

ся служба у справах дітей Білоцерківської міської ради.

Також свідоцтва стипендіатів міського голови за 2025–2026 навчальний рік отримали 8 учнів Білоцерківської школи мистецтв № 1 ім. Юрія Павленка; 2 учні Білоцерківської дитячої музичної школи № 2; 7 учнів Білоцерківської школи мистецтв ім. Якова Яциневича; 8 учнів Білоцерківської школи мистецтв № 4; 9 учнів Білоцерківської школи мистецтв № 5 ім. Сергія Томащука; 4 учні Білоцерківської школи мистецтв № 6 дитячих духових оркестрів.

Всього за 27 років існування відзнаки стипендіатами міського голови стали 742 дитини. Сума стипендії дорівнює розміру річної оплати за навчання.

Бажаємо випускникам щасливої дороги у велике самостійне життя, світлого та мирного майбутнього, а стипендіатам – наполегливості, нових творчих злетів і мистецьких успіхів!

НАТЯЖНІ СТЕЛІ

Замір безкоштовний.

Монтаж – один день.

Гарантія – 15 років.

068-155-8-122

КУПУЄМО ТА БЕРЕМО В ОРЕНДУ
ЗЕМЛЮ (ПАІ).

ДОРОГО. НАДІЙНО. ШВИДКО.

ТЕЛЕФОН: 068-399-78-72.

ДОРОГІ НАШІ ЧИТАЧІ!

ТРИВАЄ ПЕРЕДПЛАТА НА ГАЗЕТУ

„ГРОМАДСЬКА ДУМКА”

НА 2 ПІВРІЧЧЯ 2026 РОКУ

ВАРТІСТЬ НА 1 МІСЯЦЬ:

62,00 грн – індекс 35027

– НА 3 МІСЯЦІ:

186,00 грн – індекс 35027

– НА 6 МІСЯЦІ:

372,00 грн – індекс 35027

Вартість приймання передплати за 1 абонемент – 20 грн.

УВАГА! У вартість передплати не входять поштові витрати.

РІШЕННЯ виконавчого комітету Білоцерківської міської ради від 26 травня 2026 року № 358 «Про встановлення тарифів на послуги з централізованого водопостачання та централізованого водовідведення комунальному підприємству Білоцерківської міської ради «Комунальник»

Розглянувши пояснювальну записку департаменту житлово-комунального господарства Білоцерківської міської ради від 04 травня 2026 року № 2258, відповідно до підпункту 2 пункту «а» частини 1 статті 28, частини 2 статті 42, частини 6 статті 59 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», Закону України «Про житлово-комунальні послуги», Закону України «Про питну воду та питне водопостачання», постанови Кабінету Міністрів України від 01 червня 2011 року № 869 «Про забезпечення єдиного підходу до формування тарифів на комунальні послуги», наказу Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України від 12 вересня 2018 року № 239 «Про затвердження Порядку розгляду органами місцевого самоврядування розрахунків тарифів на теплову енергію, її виробництво, транспортування та постачання, а також розрахунків тарифів на комунальні послуги, поданих для їх встановлення», наказу Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України від 05 червня 2018 року № 130 «Про затвердження Порядку інформування споживачів про намір зміни цін/тарифів на комунальні послуги з обґрунтуванням такої необхідності», з метою приведення тарифів на централізоване водопостачання та централізоване водовідведення у відповідність до економічно обґрунтованих витрат на їх виробництво, забезпечення стабільного водопостачання та водовідведення, виконавчий комітет міської ради вирішив:

1. Встановити комунальному підприємству Білоцерківської міської ради «Комунальник» тарифи на послугу з централізованого водопостачання зі структурою, наведеною в додатку до рішення:

- 1.1 для населення при наявності приладів обліку – 58,02 грн за 1 м² (в т. ч. ПДВ);
- 1.2 для населення по нормі (без приладів обліку):
  - 1.2.1 без приладів підігріву води (4,5 м²) – 261,09 грн на 1 людину;
  - 1.2.2 з приладами підігріву води (5,7 м²) – 330,71 грн на 1 людину;
  - 1.2.3 гуртожитки (4,2 м²) – 243,68 грн на 1 людину;
  - 1.2.4 водозабірні колонки (1,5 м²) – 87,03 грн на 1 людину;
- 1.3 для бюджетних організацій – 58,02 грн за 1 м² (в т. ч. ПДВ);
- 1.4 для інших споживачів – 58,02 грн за 1 м² (в т. ч. ПДВ).

2. Встановити комунальному підприємству Білоцерківської міської ради «Комунальник» тарифи на послугу з централізованого водовідведення зі структурою, наведеною в додатку до рішення:

- 2.1 для населення при наявності приладів обліку – 62,41 грн за 1 м² (в т. ч. ПДВ);
- 2.2 для населення по нормі (без приладів обліку):
  - 2.2.1 без приладів підігріву води (4,5 м²) – 280,85 грн на 1 людину;
  - 2.2.2 з приладами підігріву води (5,7 м²) – 355,74 грн на 1 людину;
  - 2.2.3 гуртожитки (4,2 м²) – 262,12 грн на 1 людину;
- 2.3 для бюджетних організацій – 62,41 грн за 1 м² (в т. ч. ПДВ);
- 2.4 для інших споживачів – 62,41 грн за 1 м² (в т. ч. ПДВ).

3. Тарифи на послуги з централізованого водопостачання та централізованого водовідведення для категорій споживачів населення згідно з підпунктами 1.1, 1.2 пункту 1, підпунктів 2.1, 2.2 пункту 2 рішення ввести в дію після припинення або скасування воєнного стану в Україні.

4. Контроль за виконанням рішення покласти на заступника міського голови згідно з розподілом обов'язків.

Володимир ВОВКОТРУБ, секретар міської ради

З додатком до рішення можна ознайомитися на офіційному сайті міської ради.

Інформація управління комунальної власності та концесії Білоцерківської міської ради про оголошення конкурсу з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які будуть залучені для проведення незалежної оцінки майна

Мета проведення незалежної оцінки: визначення ринкової вартості майна в зв'язку з реорганізацією закладів охорони здоров'я. Об'єкти оцінки:

№ п/п	Об'єкт оцінки	Місцезнаходження об'єкта
1.	Майно (необоротні активи) комунального некомерційного підприємства Білоцерківської міської ради «Білоцерківська міська лікарня № 3»	Київська обл., Білоцерківський р-н, м. Біла Церква, вул. Архипа Люльки, 12
2.	Майно (необоротні активи) комунального некомерційного підприємства Білоцерківської міської ради «Білоцерківський пологовий будинок»	Київська обл., Білоцерківський р-н, м. Біла Церква, вул. Ігоря Зіничка, 7, вул. Ярослава Мудрого, 44

Дата оцінки: 30.06.2026 р.

Замовник та платник робіт: управління комунальної власності та концесії БМР. Очікувана найбільша ціна надання послуг з оцінки за один об'єкт оцінки: 99 000 грн. Строк виконання робіт: 60 календарних днів від дати підписання договору про надання послуг з оцінки майна.

Конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності буде здійснюватися відповідно до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності, затвердженого наказом ФДМУ від 31.12.2015 р. № 2075. До участі в конкурсі допускаються претенденти, які діють на підставі чинних сертифікатів суб'єкта оціночної діяльності, виданих відповідно до Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні», якими передбачено провадження практичної діяльності з оцінки майна за напрямками оцінки майна та спеціалізаціями в межах таких напрямків, що відповідають об'єкту оцінки. Вимоги до претендентів для участі в конкурсі (учасників конкурсу) викладені у розділі II Положення. Вимоги до конкурсної документації, порядку її складання, оформлення та подання містяться у Положенні, зокрема у розділах I, II, III, та додатках до нього. Заява про участь у конкурсі з відбору суб'єктів оціночної діяльності, інформація щодо досвіду суб'єкта оціночної діяльності та (або) оцінювачів, які будуть залучені до виконання робіт з оцінки майна та підписання звіту про оцінку майна, інформація про претендента подаються за встановленими в додатках 3 – 5 до Положення формами.

Конкурсна документація подається у запечатаному конверті не пізніше ніж за чотири дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно) за адресою: 09100, Київська обл., м. Біла Церква, вул. А. Шептицького, 2. Телефон для довідок: 5-35-31, 5-86-74.

Конкурс відбудеться 22.06.2026 р. об 11.00 в приміщенні управління комунальної власності та концесії БМР за адресою: Київська обл., Білоцерківський р-н, м. Біла Церква, вул. А. Шептицького, 2.

Руслан ГРЕБЕНЮК, начальник управління комунальної власності та концесії

Я живу сама у старій квартирі у Львові. Колись ці сто метрів здавалися нам тісними: троє дітей, чоловік, гості на свята, сушарка з білизною посеред коридору, каструлі, шкільні портфелі, черевики біля дверей. А тепер ця квартира звучить інакше. У ній занадто багато повітря. Занадто багато кімнат. Занадто багато тиші.

Кімната доньки досі називається «Оксанина», хоча Оксані вже сорок вісім, вона живе в Києві й має власних дітей. У кімнаті синів стоїть старий стіл, за яким вони колись робили уроки й сварилися через олівці. Я кілька разів думала винести його, але рука не піднімається. Ніби разом із

бабусі. Я це розумію головою. Але іноді відкриваю телефон просто так. Дивлюся на екран. Нічого. Закриваю. Через десять хвилин знову відкриваю.

Минулого тижня я впала на кухні. Послизнулася на маленькому килимку біля мийки. Тому самому, який давно треба було викинути. Нога поїхала, я вдарилася стегном об плитку й на кілька секунд навіть не зрозуміла, де я. Просто лежала й дивилася на нижні шухляди кухонного гарнітура. Ніколи не бачила свою кухню з такого ракурсу.

Потім спробувала піднятися. Не вийшло. Плитка була холодна. Серце билося так голосно, що я чула його у вухах.

Я навчилася відповідати дітям, що все добре...

ним доведеться винести шматок життя.

Чоловік помер дванадцять років тому. Раптово. Просто сів на край ліжка, сказав, що йому важко дихати, і все змінилось за

один ранок. Після нього я навчилася сама викликати майстра, перевіряти квитанції, говорити з банком, відкручувати вентиль, коли тече кран. Навчилася варити суп на одну людину. Це, до речі, найважче.

Мої діти не погані. Я хочу це сказати одразу. Вони не жорстокі, не байдужі навмисно. Вони просто живуть. Працюють, платять кредити, ростять дітей, втомлюються, хворіють, ремонтують квартири, стоять у заторах, відповідають на повідомлення між справами.

Оксана телефонує щонеділі. Майже завжди о третій. У неї це вже як пункт у календарі: «подзвонити мамі». Вона питає, як тиск, чи ходила я в магазин, що нового в будинку. Я відповідаю, що все нормально. Вона розказує про дітей, про роботу, про черговий гурток. Через двадцять хвилин каже:

– Мам, я побіжу, добре?

І я кажу:

– Біжи, доню.

Старший син, Андрій, живе в Одесі. Він дзвонить рідше, але говорить голосно й бадьоро. У нього завжди щось гуде на фоні: машина, телевізор, діти, робота. Я чую, що він телефонує між двома справами, наче швидко ставить галочку: мама жива, мама відповіла, можна бігти далі.

Молодший, Назар, найбільше пише. Надсилає голосові повідомлення. Я їх слухаю по кілька разів, бо іноді не все розумію з першого. На мої довгі повідомлення він часто відповідає сердечком або смайликом. Я не ображаюся. Ну майже.

Онуки вже великі. Їм нецікаво писати

Телефон лежав на столі. Далеко. Дуже далеко, хоча насправді – за два метри.

Я повзла до стільця. Повільно. Соромно навіть згадувати. Впиралася ліктем, підтягувала ногу, зупинялася, дихала. Кілька разів думала: «Ну все, не встану». Але встала. Через сорок хвилин.

Потім сиділа на стільці й дивилася на свою руку. Вона тремтіла.

Нічого не зламала. Лише синяк на стегні, який досі болить, коли лягаю на бік.

Того вечора Оксана подзвонила. Неділя ж.

– Мам, як ти?

– Добре, доню. Каву пила, фільм дивилася. У нас сьогодні сонце.

Я не сказала їй про падіння. Нікому не сказала. Бо знаю, що буде. Оксана почне просити переїхати до неї. Вона поговорить це щиро, з любов'ю. Але я була в її квартирі. Там підлітки, чоловік, ноутбуки, рюкзаки, білизна, чужий ритм. Мені там знайдуть кімнату, так. Але не місце. Я цілий день ходитиму навшпильки й удаватиму, що мені зручно. А вони цілий день удаватимуть, що я нікому не заважаю.

Андрій скаже найняти доглядальницю. Він любить рішення, які звучать розумно. Назар скаже:

– Мам, ну ти чого мовчала?

А потім пришло голосове на сорок секунд, бо не знаємо, що робити з моєю старістю. І, зрештою, я сама всіх заспокоюватиму. Тому я мовчу. Учора купила новий килимок із присосками.

Сьогодні зранку я сиділа на кухні з кавою. Сонце падало на стіл. У під'їзді грукнув ліфт. У сусідів зверху гавкнув собака. Я подумала про дітей. Вони хороші. Справді хороші.

А потім подумала, що дуже хотіла б, аби хтось подзвонив сьогодні. Не в неділю. Не за графіком. Не тому, що «треба». А просто так.

Поки що не подзвонив ніхто...

із соціальних мереж

Піст святих апостолів (Петрівка)

8 – 28 червня

◆ Петрів піст починається через тиждень після свята П'ятдесятниці. Триває він до дня пам'яті первоверховних апостолів Петра і Павла (29 червня). Таким чином, тривалість посту в різні роки – різна, адже початок посту залежить від дати святкування Пасхи (від якої відраховується Неділя Всіх Святих), а завершення посту припадає на один і той самий день.

◆ Про цей піст згадується ще в Апостольських постановках: «Після П'ятдесятниці святкуйте одну седмицю, а потім постіться». З плином часу він почав асоціюватися з подвигами святих первоверховних апостолів Петра і Павла. «Після тривалого свята П'ятдесятниці піст особливо необхідний,

щоб подвигом його очистити думки і зробитися гідними дарів Святого Духа», – пише святий Лев Великий. Остаточно Петрів піст затвердився після того, як у Константинополі та Римі були побудовані храми в ім'я первоверховних апостолів Петра і Павла, які посідають особливе місце серед інших учнів Христа.

◆ Церква нагадує, що обмеження в їжі без дотримання Божих заповідей не є постом у повній мірі. За словами святителя Іоанна Золотоустого, «піст з вірою багато додає міцності, тому що навчає великому любомудрію, людину робить Ангелом, та й ще зміцнює проти сил безтілесних... Хто поститься, той стає легким й

окриляється, і з бадьорим духом молиться, угашає злі похоті, умилює Бога й смиряє гордовитий дух свій. Тому й апостоли завжди постились».

◆ За своїм уставом Петрівський піст менш суворий, ніж піст Великий: від риби належить утримуватися лише у середу та п'ятницю; також не обмежується споживання олії. Впродовж посту православні християни повинні частіше сповідатися і причащатися Святих Христових Таїн.

Підготував
Микола ОТИЧЕНКО

Урожай квасолі збільшиться, якщо підживити її в червні

Квасоля посідає чільне місце серед улюблених культур багатьох городників, адже її цінують не лише за смак, а й за значну користь. Проте для отримання справді щедрого врожаю рослині необхідний ретельний догляд, особливо на ранніх стадіях розвитку.

Саме у червні, коли квасоля активно нарощує зелену масу та формує майбутні зав'язі, критично важливим стає правильне підживлення.

Посадку квасолі можна розтягнути майже на все літо – від середини травня до початку липня. Навіть на невеликій ділянці вона здатна дати щедрий врожай, якщо її підгодовувати в ключові фази розвитку. Проте не всі знають, що квасоля має особливі потреби у добривах і не сприймає зайвий азот. На відміну від інших овочів, вона здатна самостійно накопичувати азот із ґрунту. Надлишок цього елемента стимулює надмірний ріст листя, але заважає формуванню стручків.

Перше підживлення проводиться після

появи листків. У цей момент квасолі рекомендується підгодовувати суперфосфатом (30–40 г на м²), який стимулює розвиток кореневої системи. Добриво потрібно внести в ґрунт і добре полити рослини. Також корисно підгорнути кушки, щоб вони стали міцнішими й стійкішими. Кущові сорти варто підгортати доти, доки листя не почне змикатися в рядках.

У фазі бутонізації квасолі доцільно підгодувати калійною сіллю – достатньо 10–15 г на м². Калій сприяє утворенню зав'язей і поліпшує смакові якості бобів. А коли стручки починають достигати, найкращим добривом стане звичайний деревний попіл. Він не тільки збагачує ґрунт мікроелементами, а й стимулює активний ріст плодів.

Додатково покращити урожай допоможе обприскування квасолі борвмісними препаратами. Це особливо актуально в спекотну погоду, коли цвіт може обсіпатися через стрес. Підійде будь-який засіб з бором.

ОВЕН. Час діяти точніше й обережніше, ніж зазвичай. В стосунках багато чого прояснюється через вчинки. Важливо не втягуватися в конфлікти.

ТЕЛЕЦЬ. Фінансові питання виходять на перший план: почнете уважніше ставитися до витрат і майбутніх планів. В особистому житті з'являється бажання тиші й тепла.

БЛИЗНЮКИ. Події цього тижня розвиватимуться швидко. Деякі розмови здатні різко змінити ваші плани або ставлення до певної людини. Інформація, що надходить, ще довго впливатиме на подальші рішення.

РАК. Зірки повертають до тем домі, сім'ї та емоційної безпеки. Почуття стануть особливо сильними, тому важливо не закриватися в собі.

ЛЕВ. Обставини вимагають умінь втримувати контроль навіть там, де емоції зашкалюють. У діловій сфері з'являються завдання, які потребують швидкого розв'язання, а в стосунках – розмови, відкладати які вже неможливо.

ДІВА. В роботі зростає навантаження, зате з'являється можливість навести лад у питаннях, які довго турбували. У стосунках багато що залежить від умінь спокійно обговорювати навіть незручні теми.

ТЕРЕЗИ. Очікується багато спілкування, зустрічей і ситуацій, де доведеться швидко реагувати на зміни. Розвиватимуться любовні стосунки.

СКОРПІОН. Тиждень емоційно насичений. Деякі ситуації можуть вимагати жорстких рішень. Саме зараз з'являється можливість остаточно закрити старе питання і звільнити місце для чогось нового.

СТРІЛЕЦЬ. Зростає бажання вийти за рамки звичного, ухвалити важливе рішення або різко змінити напрямок руху. Але водночас посилюється схильність до поспішних висновків.

КОЗЕРІГ. Тиждень пов'язаний з відповідальністю і необхідністю ухвалювати практичні рішення. В стосунках потрібна визначеність.

ВОДОЛІЙ. Деякі плани можуть різко змінитися через новини, розмови або поведінку інших людей. Водночас саме нестандартні рішення зараз виявляються найефективнішими.

РИБИ. Тиждень наповнений сильними емоціями, спогадами та внутрішніми переживаннями. Важливо не йти в ілюзії та не ідеалізувати людей, які поки що не довели свою надійність.

Гороскоп

8 – 14 червня

ТОП-3 РЕЦЕПТИ МОЛОДОЇ КАРТОПЛІ: ПРОСТО, АРОМАТНО І ПО-ЛІТНЬОМУ

3 кропом і маслом

1 кг молоді картоплі, 40–50 г вершкового масла, кріп, сіль.

Картоплю добре помийте, почистіть. Відваріть у підсоленій воді до м'якості. Злийте воду, додайте масло і дрібно нарізаний кріп. Акуратно перемішайте.

Запечена з часником

Молода картопля, оливкова олія, 3–4 зубчики часнику, паприка, сіль, перець, зелень.

Картоплю розріжте навпіл (якщо велика), змішайте з олією і спеціями. Викладіть на деко і запікайте при 200°C приблизно 35–40 хвилин до рум'яної скоринки. Наприкінці додайте подрібнений часник і зелень, сіль за смаком.

Смажена з грибами

Молода картопля, гриби, цибуля, олія, сіль і перець.

Картоплю відваріть 7–10 хвилин до напівготовності. Потім обсмажте на сковорідці до золотистої скоринки. Окремо приготуйте гриби з цибулею. Змішайте все разом, додайте сіль і перець за смаком.

Смачного!

Сайт Sporik. ua	П'ятниця, 5.06 ніч +15 день +23	Субота, 6.06 ніч +17 день +25	Неділя, 7.06 ніч +16 день +24	Понеділок, 8.06 ніч +15 день +23	Вівторок, 9.06 ніч +15 день +24	Середа, 10.06 ніч +15 день +24	Четвер, 11.06 ніч +15 день +25
-----------------------	--	--	--	---	--	---	---

Не бійся йти повільно, бійся стояти на місці.

Засновник:
ПП «Редакція газети
«Громадська думка»
Редактор Валентина Храбуст

Адреса редакції: Київська область,
м. Біла Церква, вул. Партизанська, 18.
Телефони: 6-33-02, (097) 355-12-50.
E-mail: grom.dumka@ukr.net
Надруковано в ТОВ «Білоцерківдрук».
Газета виходить щоп'ятниці.
Тираж згідно із замовленням.

Розрахунковий рахунок
UA 043348510000000026003174658
в АТ ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ МІЖНАРОДНИЙ
БАНК
Код ЗКПО 13723251
Реєстр. свідоцтво: серія КІ № 1739
від 17.01.2019 р.

Матеріали і фотознімки, надіслані до редакції,
не рецензуються і не повертаються.
Думки авторів публікацій у «Громадській думці»
не завжди збігаються з точкою зору редакції.
За достовірність фактів відповідальність несе автор.
За зміст реклами відповідає рекламодавець.
Редакція листується з читачами тільки на сторінках
газети.